

FORA DE LLOC

Només entrar al centre comercial, va saber que estava fora de lloc i, tant bon punt l'aire fred li caigué al damunt, el seu cos ho va confirmar. Mai no havia vist res tant blanc, tant que feia mals als ulls de veure. L'única cosa que no era blanca eren les imatges publicitàries de dones perfectes sense cap rastre d'humanitat a la pell.

Sentia que era en un quiròfan, amb llums potetíssimes que l'atravessaven i que deixaven al descobert les seves entranyes més profundes. Buscava les escales mecàniques, però entre totes aquelles coses es sentia paralitzada. Un núvol de partícules gairebé la deixà K.O. quant passava per la secció de perfums. A diferència de les altres noies, les venedores, per alguna raó, no la ruixaven, per sort. Per fi va entreveure les escales. Li hauria agradat córrer però alguna cosa li deia que no era del tot correcte, així que es va dominar. Creuà la secció de maquillatge, la de bosses de mà i arribà a la de complements, plena de miralls de totes les mides. S'aturà només un instant, tant sols amb el temps necessari per mirar-se. Una noia jove, baixeta, amb els cabells castanys estarrufats i despentinats, i uns pantalons grisos amples que no combinaven per a res amb l'abric daurat i desmanegat. Va seguir caminant fins arribar a les escales. Primera planta: moda infantil; segona planta: joguines i disfresses; tercera planta: moda jove.

Tenia clar el seu objectiu: la secció de pantalons, quan es va adonar de que no sabia quina era la seva talla. Va observar una estona fins que va arribar a la següent conclusió: tres talles -que ella sapigués- 36, 38 i 40, decidí provar primer la 36. Aquesta vegada si que va córrer fins a l'empvador, amagant la peça de roba tant com podia per si de cas era massa petita i algú se n'adonava. Definitivament no tenia una talla 36, mai aniràs al llit sense apendre una cosa nova. Amb més seguretat aquesta vegada va triar la 38. Semblava escaure-li bastant bé, eren ajustats, però a la noia de la publicitat també li apretaven -segur que ella tenia una 36-. Es va mirar, i seguia veient la mateixa noia baixeta, amb cabells elèctrics però amb pantalons nous i estrets. S'acostà a la caixa per a pagar, la venedora somreia exesivament pel seu gust, i va recórrer el passadís ràpidament. Tenia ganes de arribar a casa; allí no s'hi acabava de trobar del tot.

Ell es va creuar davant seu. La va mirar fixament, amb aquells ulls clars, recorrent-la de dalt a baix amb una intensitat que mai havia conegut abans. No només la van deixar exaltada els seus ulls sinó també els seus cabells castanys tan ben posats i aquelles espatlles amples. Fins i tot la seva alçada era perfecta. Ella també el va seguir amb la mirada, es va passar les escales mecàniques intentant seguir a aquell noi tant atractiu. Aquest cop va baixar per l'ascensor.

Aquella nit va tornar a emprobar-se els pantalons, es va mirar al mirall de casa i aquesta vegada hi va veure una noia jove, amb uns ulls verds grans, uns llavis

intensos i molsuts, i uns pantalons que feien semblar les seves cames més llarges i primes.

Al dia següent va pensar que no estaria malament tenir una samarreta a conjunt amb els pantalons, així que en quant el centre comercial va obrir les portes s'encaminà cap a la secció de moda jove. Després de buscar una bona estona es va convèncer que no hi havia res a fer i decidí tornar a les seves coses. Però, ell era allí, pujant per les escales oposades a les seves. S'aferrà ràpidament a la barana de la mateixa manera que el noi ho feia i esperà fins que va passar pel seu costat. Es van alinear com les constel·lacions. Era la cosa més efímera i plaent que havia sentit. Estava decidit. Tornaria demà i passat, fins que el tornés a trobar.

Però l'endemà era diumenge així que va esperar. Dilluns, es van trobar a la secció d'esports, mirava raquetes de tennis. Dimarts, cosmètica. Es preguntava qué devia fer allí. Dimecres no el va veure, i després de passar la nit en vetlla va arribar a la conclusió de que ell també acudia cada dia al centre comercial per a trobar-la, ja que n'estava enamorat secretamet.

Dijous, es trobaren al supermercat, la va estar mirant durant uns segons, per no despertar sospites. Divendres: Llibreria. Semblava interessat en Jack London. Ell li dedicà un somriure i tots els llibres, que no pensava comprar, li van caure al terra.

Aquella nit, com de costum va començar a imaginar qué podria passar després d'uns quants mesos de relació. Primer cinema, algun sopar, conèixer els

respectius pares,... Qui sap. Hauria de practicar la recepta d'ànec mut de la iaia que tant li agradava.

El dissabte, nova trobada a la secció de moda jove una altra vegada. Caminant en direcció als seus ulls enmig d'obstacles ja familiars. Ho tenia tot sota control i podia concentrar-se en ell, en el seu somriure, els seus braços i aquella barba de tres dies increiblement sexy. A poca distància un home estava començant a formar un escàndol i les venedores, que li demanaven que marxés, xiuxiuexaven nervioses. No tenia por; 'Ell' estava al seu costat, encara que havia perdut el contacte visual i s'acostava el coll de la camisa a la boca. S'acostava el coll de la camisa a la boca? Ara només mirava l'home que feia ferum d'alcohol. D'una embranzida arribà fins l'home en qüestió i l'aferrà pel coll, subjectant-lo de manera que, al mateix temps que l'inmobilitzava, el feia incorporar-se com si fós un ninot. S'hi acostà un dels homes de seguretat del centre i ES CONEIXIEN!

Les seves il.lusions, esperances, anhels,... tot s'havia convertit en boira espessa d'aquella que llepa el terra. Ja tornava a ser la noia jove baixeta, amb els cabells castanys estarrufats i despentinats.

Encara va estar uns dies així, arrossegant aquella boira fins que es va anar fent petita. Les coses de cada dia anaven emportant-se el record d'aquella mirada intensa. Un dia anava al cinema amb la seva amiga, un altre dia havia tret la millor nota de la classe,... Al cap i a la fi no hi havien ferides que tancar i el bon temps s'emporta fàcilment la boira.

